

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΕΤΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Έν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἄπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέραντι τῆς οἰκίας Φιλιμόρος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αὔριον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ 1Β' καὶ τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ

τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιστάταις ἡμῶν ὅτι τὰ φυλλάδια τοῦ **Κυρίου ὑπουργοῦ** τὰ ἐξ **8** σελίδων, ἥτοι ἑνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου, συγκεῖμενα πωλοῦνται ἀντὶ **10** λεπτῶν, ἀντὶ **20** δὲ τὰ ἐκ **16** σελίδων, ἥτοι δύο τυπογραφικῶν φύλλων.

Η ΚΑΤΑΙΓΙΣ

Αἱ οικονομικαὶ συμφοραὶ, αἳ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη συστηματικῶς καὶ ἐπιβούλως ἐσχεδίασε κατὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, δὲν ἐξετυλίχθησαν εἰσέτι ἐν πάσαις ταῖς ὀδυνηραῖς αὐτῶν συνεπειαῖς. Δὲν ἀνηγγέλθη εἰσέτι ὁ ἐκ πείνης θάνατος οὐδενὸς πτωχοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε τὸ ἰδανικόν τῆς μεσιτικῆς πολιτικῆς· ὑπάρχουσιν εἰσέτι, ὡς μὴ ὄφειλε, γαῖαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ· δὲν ἐνοκιάσθησαν εἰσέτι ὅλα τοῦ Κράτους τὰ τελωνεῖα εἰς ὀπαδοῦς καὶ συνεταίρους, ὅπως ὑποταγῶσι τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων εἰς ὀλιγίστους· δὲν παρεχωρήθη εἰσέτι τὸ προνόμιον τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐρημύσθη ἐτι καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων τὸ σύστημα τῆς ἐργολαβίας· ὑπάρχει εἰσέτι μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπερ δὲν καταναλίσκεται εἰς τόκους καὶ χρεωλύσια δανείων· δὲν ἐπολιόρησαν ἐτι αἱ ἐργατικαὶ τάξεις τὰ ἀρτοπωλεῖα τῆς ἐταιρίας Μπουρλοῦδης et Compagnie· δὲν αὐτοκτονοῦσιν εἰσέτι εἴκοσι καθ' ἑκάστην οἰκογενειάρχαι ἐξ ἀπελπισίας. Ἀλλὰ ὑπομονή· τὸ φιλότιμον ὑπουργεῖον Τρικουπη μεριμνᾷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας περὶ μεταφυτεύσεως καὶ ἐν Ἑλλάδι πάντων τούτων τῶν ἀγαθῶν τῶν γηραιῶν τῆς βύρσιος κοινωνίαν. Καὶ τότε θὰ διοργανίσῃ τὴν σύστασιν Τραπεζῆς τῆς Ἐλευθεροσύνης, ἐνθα οἱ μεσίται θὰ κερδίζωσι καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, δίδοντες σιτηρέσια ἄρτου καὶ ἐλαίου εἰς τοὺς Ἕλληνας, μεταβληθέντας πάντας εἰς ἐπαίτας.

Ἐπομονή· δὲν ἐφθάσαμεν εἰσέτι εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἐκείνην τελειότητα, ἣν πρὸς εὐδαιμονίαν ἡμῶν ὀνειροπωλεῖ ὁ πρωθυπουργός. Ὑπάρχουσιν ἐτι βουλευταὶ μὴ

ἐπαγγελλόμενοι τὸν μεσίτην καὶ μὴ πολιτευόμενοι πρὸς ὑψοῦσιν ἢ ἐκπτώσιν μετοχῶν· ὑπάρχουσιν πρεσβευταὶ μὴ ὑπερετούντος τὸ κράτος ἀμισθί, διὰ νὰ συναγάγωσι ἄλλης ποιότητος κέρδη κολοσσιαία· δὲν ἐφθασαν εἰσέτι οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὸ σημεῖον νὰ πωλῶσι τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν εἰς τοὺς εὐνοουμένους τοῦ κόμματος, ὅπως συντηρήσωσι τὰς οἰκτρὰς αὐτῶν θέσεις· ὑπάρχουσιν εἰσέτι δικασταὶ τολμώντες νὰ μείνωσι πιστοὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὸ καθήκον μεθ' ὅλην τὴν γλιτχρότητα τῶν μισθῶν αὐτῶν· ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἀξιωματικοὶ οἴτινες καὶ τοὶ ὑποπεσόντες εἰς χρεὴ καὶ ἀπογοητευμένοι ἐκ τῶν συνοτάτων περὶ τοὺς βαθμοὺς ἀδικημάτων ἔχουσιν οὐχ ἦτοιν τὴν ἡρωικὴν τῆς ψυχῆς εὐγένειαν ὅπως περιφρονήσωσι τὰς ἐπιβούλους εισηγήσεις τῆς πολιτικῆς καὶ ὅπως διατηρῶσιν ἀμειπτον καὶ ἀκηλίδωτον τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα· ὑπάρχουσιν εἰσέτι πολῖται ἀνεξάρτητοι, βιούντες βίαν ἀφανῆ μὲν ἀλλ' ἐλευθέρην ἀπὸ ἐπιρροῆς μεσίτου καὶ ἀπὸ προστασίας τοῦ τρικουπικοῦ κομματισμοῦ. Ὅταν κατορθώσῃ ὁ πρωθυπουργός τὴν ἐξαφάνισιν πάντων τούτων τῶν ἀνεξαρτητῶν καὶ ἐντίμων κοινωνικῶν στοιχείων, ὅταν ἡ κοινωνία ὅλη καταστῇ ἔλος σήψεως καὶ ἀτιμίας, τότε ἀλλὰ τότε μόνον ἡ βασιλεία αὐτοῦ κατασταθήσεται ἀσφαλὴς καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτοῦ ἀκλόνητος.

Ἄλλ' ἐν ὅσῳ ἔχει ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἠθικὴν καὶ ὑπερηφάνειαν καὶ ἄρτον ξηρόν, εἶνε αἴσχος ὡς Ἄγγλε, καὶ τὸ νὰ φαντασθῆς μόνον ὅτι θὰ ὑποκύψωμεν ὑπὸ τὴν πολιτικὴν σου. Δὲν ἐπόθησε τὸ ἔθνος τοῦ ἐλευθέρου θεσμοῦ δὲν ἀνέστρεψε βασιλικὰς δυναστείας ἵνα ἀνεχθῇ τὴν δυναστείαν τῶν ἐταίρο-μεσιτῶν· οὐδὲ εἶνε τοσοῦτον εὐκόλος καὶ τοσοῦτον ἀκίνδυνος ἡ ἐπικράτησις τῆς φαυλότητος ὅσον φαντάζεσθε. Βλέπετε τὰ στίφη ταῦτα τῶν φανερώς τε καὶ δολίως φορολογουμένων; βλέπετε τοὺς σεβασμίους τούτους οἰκογενειάρχας εἰς οὗς καθιστᾶτε πικρὰν τὴν ζωὴν καὶ ἀφόρητον τὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι τύχην; βλέπετε τοὺς ἐργατικοὺς ἐκείνους πληθυσμοὺς τῶν ὁποίων τὴν ἐργασίαν θέλετε νὰ στρέψετε πρὸς ὄφελος ὀλίγων; δὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν γιλιάδων καὶ μυριάδων τούτων ψυχῶν ἐντιμὸς ἀδικουμένη, ἥτις δὲν κυοφορεῖ ἐν ἑαυτῇ τὴν λάβαν τῆς καθ' ὅμων ἐκδικήσεως, ὅταν ἡ ὥρα σας ἐπιστῇ, πολιτευταὶ ἄπιστοι καὶ ἄρπαγες. Σεμνύνεσθε ἐπὶ τῇ μονοκρατορίᾳ σας αἰ; ἀλλὰ λησμονεῖτε ὅτι εἰσθε καὶ οἱ μόνου ὑπεύθυνοι καὶ οἱ μόνου δολοῖχοι καὶ ὅτι μόνου θὰ δρέψετε τοὺς πικροὺς

καρπούς της γενικής αγανακτήσεως και απελπισίας. Όταν φθάση ή ώρα εκείνη, θερμώς θα εύχρησθητε να έζη είσέτι ό Δεληγεώργης ή ό Κομμουνιστοδούρος, ίνα καταφύγετε υπό την σκέπη της γενναιοψυχίας αυτών, όπως σώσετε τό χονδρόν σας κρανίον από των λιθοβολισμών.

Διότι επιδιώκετε να υποδουλώσητε σωματικώς και να καταστρέψητε ήθικώς δια της πολιτικής σα- λαόν πτωχόν, αλλά φιλοκερδή και εύφάνταστον και εύπαθην διότι έκηρύξατε ήδη ως θεόν σας τό χρυσίον και θέλετε ν' άποσπάσετε πᾶσαν άλλην φιλοτιμίαν από των έλληνικων καρδιών διότι έθέσατε τό κέρδος υπεράνω της τιμής, και την επιτυχίαν υπεράνω της συνειδήσεως, και τό άτομον υπεράνω των νόμων και της εταιρείας υπεράνω της Πατρίδος διότι δεν σάς άρκεϊ μόνη ή έξουσία, την οποίαν ή άπάτη και τό ψεύδος σάς έδώρησε, ζητείτε και την έξουσίαν, την οποίαν προμηθεύει ή πείνα και ή κοινή δυστυχία, δια να δηλητηριάσητε και τό μέλλον όπως καταστρέψητε τσοσούτας έλπίδας του παρόντος. Υποκριταί της χθές και υποκριταί τής σήμερα, ζητείτε να καταστήτε και οι άρχοντες της αύριον και οι σοληγάται νέας μεσιτογόνου εποχής. Αλλά ή Ελλάς, την οποίαν ήπατήσατε, δεν είναι πλέον ή Ελλάς της σήμερα! Εξ όλης της κοινωνικής αθλιότητος, την οποίαν έδημιουργήσατε, έν μόνον όρελος εκαρπόθη ή κοινωνία, τό ότι σάς έγνώρισεν έντελος. Εάν έχετε λιμνας άλλας και άζιώματα να παραχωρήσητε και θέτει νέας να πλάσσετε, σπεύσατε έν όσω είναι καιρός. Φκίνονται ουχι μακράν μεταξύ των κυμάτων του λαού τούτου, τον οποίον φορολογείτε άστούργως, συμπτώματα κελαινής μανίας, τά οποία δεν άναγγέλλουσιν ήτιον επί πολύν είσέτι χρόνον και άκίνδυνον τον πλέον εις τους νέους εκ των μεσιτών άργοναύτας.

Κ. Ίεροκλής

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο Αύγουστος, ή πρώτη ή τις των φθινοπωρινών δρέψων μετά τους θερινούς καύσωνας, ό μιν των βορρασημάτων, των ροδακινών, των στιφυλών, των σπάρων, των αύγοσταρχών, και της ώραιότερας σελήνης, όστις μόλις εισελθών, ανέλαθεν εύεργετικώτατα να μάς ζανασάνη με ταίς δροσιαις του από τό κακό του Ίουλίου, μάς ένθυμίζει περίεργον παρά τω λαό δοξασίαν. Υπάρχει δηλονότι πρόληψις ότι αι εξ πρώται ήμέραι του Αύγουστου κλείουσιν μέσα των τας μετεωρολογικάς ιδιότητας και των δώδεκα μηνών του έτους, κατά σειράν, από του Αύγουστου μέχρι του Ίουλίου, έκάστη περιλαμβανούσης ανά δύο μήνας. Π. χ. χθές ή δευτέρα Αύγουστου μέχρι της μεσημβρίας προσηύτευσ την μετεωρολογίαν του προσηκούς Οκτωβρίου, από της μεσημβρίας δε μέχρις έσπέρας τον Νοέμβριον. Σήμερον είναι ή σειρά του Δεκεμβρίου και Ίανουαρίου. Αν ή σήμερα υπήρξεν έντως τό βαρύτερον των δύο άγριωτέρων χειμερινών μηνών, εύτυχής ή πατρίς μας ήτις θα άπολαύση τόσο μιλανκού και έαρινωτάτου χειμῶνος.

Κατηντήσαμεν πλέον γραφεϊον παραπόνων όσον άφορᾷ την Δημοσίαν όχι Καθαριότητα, άλλ' Ακαθαρσίαν. Η άστυνομία δεν έχει ή να θέτη εις έκτέλεσιν τό «Μή Χάνεσαι» — τό ιδιόν μας έννοείται. Μετά τό προσίμιον αυτό, καταγγέλλομεν, κάτωθεν της Ακροπόλεως, εις την θέσιν Καρνεϊα, ύπόγειον δυσώνυμον, όπερ και ή άνωθεν αυτού κατοικοῦσα μία Μπιραριέρα και οι περί την νύμφην αυτήν του Καμπρί-

νου μετέβαλον εις άχανή σκοτεινόν άπόπατον, εις όν καταφεύγει όλη ή συνοικία, μολύνουσα ούτω την πλατείαν των Καρνεϊών, όπου και άλλαι άνώνυμοι και πολυώνυμοι ρίπτονται ακαθαρσίαι. Αστυνομία, έμπρός! Κύρ Γιάννη Αποστόλη, φίλε μας, έμπρόστερον!

Είδομεν όμως ίδίους όρθαλμούς και την περίφημον και μυθιστορικής ήχους έχουσαν όνομασίαν θεϊν Καραθά, όπου πλήθος έργουστασιών και χιλιάδας έπομένως έργατών, όπου ό Δημοτικός φόρος, όπου όλίγον παραπάνω σπήτια και συνοικίαι, και όρμήσι κεντρικοί του Πειραιώς, όπου ό σιδηρόδρομος Πειραιώς — Πατρών κλπ. Αν παραπονόμεθα ήμεις δια την ύπόνομον της Βάθειας, άλλ' ή ύπόνομος του Καραθά βεβαίως έχει τά πρωτεία, εκβάλλουσα αυτή εις λεωφόρον και σχηματίζουσα πυκνόν, πυκνόζυγούνήτο από την θέσιν του, ούδ' αν ή μηχανή του Νηματοργείου των αδελφών Ρεσίνα τεθῆ εις ενεργείαν, **λαγοῦμε φοδερῶ**, αναδίδον και διαδίδον την δυσωδίαν όχι κατά μόρια ή άτομα όπως λέγουν οι φυσικοί ή οι χημικοί, άλλα κατά κομματάρις, ή κατά χάλιαζαν έχουσαν μέγεθος όσαι φωνητικῶς ή καρδιού, ήτις σε κτυπᾷ άκόμη και αν εισαι Τρικούπης την μάτην, ήτοι αναίσθητος εις λεπτάς ευωδίας και τανάπαλιν. Τόν βασιλέα τούτων των λαγομίων περιστοιχίζου δίκην ύπασπιστων τέλματα μικρά ή μεγάλα, άλλα καλύπτοντα χωράρια όλόκληρα, άλλα σχηματίζοντα λωρίδας στενάς ή γλώσσας, όλα φυτευμένα με την βατράχουπρασινῆν εκείνην φυτικὴν έπιφανείαν, εξ ής τά έκατομμύρια και τά διελούνια των μισματικων βακτηριδίων. Οι άνθρωποι άρα εθᾶσουν εκει τό βάλουν ή τά πόδια οι ίπποι των άμαζών άφηνιάζουν και μένουν οι υπάλληλοι του δημοτικού φόρου, εις όν την μάτην εκβάλλει ή ύπόνομος και οι εργάται των έργουστασιών άκίνητοι εις τό έργον των αναπνεύον τον μολυσμένον άέρα και πληρώνουν την αναίσθησίαν των έργουστασηργών, των δημοτικών άρχόντων και της άστυνομίας εις ματρικά και λατρός διότι πλην του κακού της ύπόνομου, ήτις έχει και ποῦτο τό ιδιάζον, ότι αντί να στρέφεται προς την θάλασσαν, άπ' έναντίας, παίρνει τά βουνα, ως να παραφρήνησε και αυτή μαζύ με τους κατασκευασάντας, εις και τά βρωμερά νερά των έργουστασιών, τά οποία εκβάλλουν εκει και πήζουν δίκην μαγιονέζας και στέκονται έκστατικά και αυτά πῶς τ' άφένουν εις τοιοῦτο δημόσιον μέρος, τά αίσχη αυτά των βόθρων και των άποπατών. Τι θα έκόστιζεν εις τά έργουστασία αν κατασκευάζον μίαν ύπόνομον, όλα από κοινοῦ, εις ήν να χύνουν τας ακαθαρσίας των; Και τί θα έκόστιζεν εις τον κ. Κοσσανάκον να τά εξαναγκάση προς τοῦτο; Και τί εις τον Δήμον Πειραιώς να ξηράνη τά τέλματα;

Όλας αυτές τας ερωτήσεις τας ρίπτομεν ως πρωϊνά άνθύλλια εις την πατρικὴν ποδιάν του αγαθοτάτου Νομάρχου μας, να ιδούμε τί θα τὰ κάνη.

Διαλείποντες πυρετοί άνεπτυγῆσαν έν πολλαίς συνοικίαις της πρωτευούσης. Πληγή αυτών αναφέρεται τό Νέον Φάληρον.

Των τριμηταρχών επιμενόντων να μη προσυπογράφουν, του Προέδρου επιμενόντος να κάμη νέον ελεγκτικόν συνέδριον, οι προσελθόντες πολλοί Τελώναι ένας ένας ετιμιάζονται να αναχωρήσουν.

Σήμερον γίνεται ανακήρυξις των ύποψηριων δια την πλύ-

ρωσιν της κενωθίσσης θέσεως βουλευτου Μεγαρίδος. Υποψήφιοι παρουσιάζονται οι κύριοι Ν. Φιλάρτος και Α. Αλεξίου.

Η αυστριακή κυβερνήσις καθυπέβαλεν εις δεκαήμερον καθαρίν όλας τας εκ Τουρκίας προελεύσεις.

Μας έγγραφαν εκ Κερκύρας ότι υπό του Δικαστηρίου των Πλημμελειοδικών ήθεώθη παμφηρεί τη προτάσει του εισαγγελέως ό πρώην έπιστάτης του Λομοκαθαρητηρίου Δ. Στανέλος, κατηγορηθείς επί παραβάσει των υγειονομικών διατάξεων. Η απόφασις αυτή, ύστερα από τά τελεσθέντα παρ' ημίν εν τῷ Λομοκαθαρητηρίῳ του Αγίου Γεωργίου, εις παρήγορον, κάπως, αποδεικνύουσα ότι ή επιδημία της διαφορας ταύτης εύτυχώς δεν επέζεταθη και μέχρι Κερκύρας. Αλλά εκ της διαδικασίας προέκυψαν τινα, άτινα, ενώ συντελούν έν δικαιολογώσει την διαγωγήν του κατηγορηθέντος, δεν συνιστώσιν όμως πολύ και τον τρόπον, δι' όν έν Κερκύρα εκτελείται ή υγειονομική ύπηρεσία υπό των άνωτέρων άρχων.

Εθαμμάσαμεν χθες επισκεφθέντες τό Μηχανοποιείον Βασιλειάδου έν Πειραιεί, την φιλοκαλίαν του Δημάργου Λαμίας κ. Σκληθανιώτη, παραγγείλαντος περί τας τεσσαράκοντα ώραιστάτας κρήνας, άπαραλλάκτους προς τας εκ Παρισίων κομισθείσας υπό του Δημάργου μας, διαφερούσας δε μόνον ως εύθνητότερας, διότι οι πρακτικώτατοι και έλληνικώτατοι Βασιλειάδαι, οι τά πάντα επί τό τελειότερον μιμούμενοι, ένιστε δε και ίδια εφευρίσκοντες, ήπλοποίησαν τον εσωτερικόν οργανισμόν της κρήνης και κατορθώσαν να κοστήζον εφθνητότερον των έν Παρισίους. Συγχαίρομεν τους Λαμίες ότι τό νερό των όζ τό ύδρευόνται από τόσον κομψάς και πολλάς κρήνας.

Και ό Δημάρχος Λαρίσσης δεν εις ήττον φιλόκαλος του έν Λαμία. Ουτός παλιν παρηγγείλει εις τό αυτό έργουστασίον όλόκληρον σκήνωμα Μουσικής ή περίπτερον, άπαραλλάκτον προς τό έν τῷ Πλατείῳ Συντάγματι, με δέκα δώδεκα φωνούς, επίχρυσον, κομψόν, εύρόν, τό οποίον θα τοποθετηθῆ έν τῷ κεντρικώτερω πλατείῳ Λαρίσσης, προσλαμβάνουσης ούτω άθηναικώτατην όψιν και μορφήν. Πόσον εις αληθές ότι ό δημος τας πρωτινότερας πάντοτε χρησιμεύει ως πρότυπον εις τους άλλους δήμους και πόσον αληθεύει επίσης ό φόδος μήπως και άλλαι επαρχίαι, πλην της Σύρου και Πατρών, μάς περάσουν διπλά και τριπλά γυαλιά.

Είδομεν επίσης παρά του αυτού Βασιλειάδου, και τό σιδηρον έρμητικῶς κεκλεισμένον κιβώτιον κοκκινοβαμμένον, ως δήμιον του μεσαιώνος, όπερ εκ του προχείρου κατασκευάσθη όπως χρησιμεύση ως φορητόν των επί του Στραγείου αймаτων. Ουτε άκόμη τά του Στραγείου σήματα!

Ο δλος επινοήσεις και εφευρέσεις λουτραρχη; κ. Α. Λαμασκηνός; Ιδού τί έσοπίσθη και παλιν, όπως προαγάγη την ώραιαν επιχείρησιν του. Αφού τά κρασοβάρελά του πλύνονται δια θαλασσίον ύδατος έν ταίς έσχάραις, άς επί τούτω κατασκευάσε, παρήγγειλε μηχανήμα εις του κ. Βασιλειάδου, δια του οποίου θα κατορθώνη εκ των άπομενόντων ύπολειμμάτων ρετσίνας να εξαγή κρῆφι και καλοφόριον (πως είπατε ε ε);), άμφότερα χρησιμοποιώτατα εις την βαφικὴν.

Εκ Παρισίων μάς έγγραφουν: Ένταῦθα έχομεν ψυχρος όριμύτατον και από καιρού εις καιρόν βροχήν. Τά περιεσσοτερα θέατρα εις κλειστά, αν και τά μένοντα ανοικτά εις πλέον των 10, ώστε έννοεί; ότι δύναται να διασκεδάξη τις και με αυτά.

Μεταξύ της Καμόρρας των Διηλητηριαστών δεν ευπεριλαμβάνεται ή οικία Μαντζαβίνου, ως έχομεν αναφέρει έσφαλμένως πληροσοφθέντες.

Την παρελθούσαν Δευτέραν ό λωποδύτης Μαντζαβίνος τό όνομα όλίγας στιγμάς, άφ' ής εξήλθε των φυλακων, όπου εις εισέλθει ως κλέπτης, εφωράθη αυθημερόν έν τῷ Αναβρυτηρίῳ άκριών τό χαρτοφυλάκιον χωρικού εκ Θηβων. Ουτε αυτός εφευρε τό άκίνητον του... κλέπτειν.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Avant tout, pas trop de zèle, ειπεν ό Ταλλεϋράνδος προς νέον διπλωμάτην και συχνά έκτοτε επανειλήθαν. Αυτό τοῦτο πρέπει να λέγη τις και προς τους φιλοευρωπαϊούς μας. Οι υπό πλουτοπληθείας, ως φαίνεται, πάσχοντες ήμεις Ρωμηοί, άμα άκούσωμεν δυστύχημα Ευρωπαϊκούς, ήμεις προσκαλούμεν ένθουσιωδώς τους συμπολίτας μας να δείξωμεν την γενναιοδωρίαν μας και τον πλούτον. Δεν εύρίσκειται κανείς χριστιανός να ερωτήση: Πόσας χιλιάδας ή τουλάχιστον εκατοντάδας, ή έστω και δεκάδας δραχμάς έστειλεν ή αδελφή Ιταλία προς τους κατακαυμένους Έλληνας κατά τον σεισμόν της Κορίνθου, των Δελφών, της Χίου, κατά τά σπαραξικάρδια εκείνα μαρτύρια του Αρκαδίου, τά έν Κρήτῃ, τά έν Θεσσαλίῃ, τά έν Ηπειρῷ, τά έν Μακεδονίῃ; Ναί μὲν ή αδελφή μας έξοδεύει, και έξοδεύει όχι όλίγα, έν Ηπειρῷ, εξαγοράζουσα Τούρκους και Αλβανούς, και εξερεθίζουσα αυτούς κατά των Έλλήνων, και στρατολογούσα και συντηρούσα ληστρικά συμμορίας προς σφαγήν και εξόντωσιν των Ηπειρωτών, έν γενεί δε θυσιάζεται ή αδελφή μας, συννομοτούσα μετά Ρώσων, Σλαύων, Τούρκων, Αυστριακών, Αλβανών, Βλάχων, προς άτίμωσιν και εξόντωσιν του Έλληνισμού. Αλλά πρέπει άρα γε να δείξωμεν εις την αδελφήν μας ότι γνωρίζομεν μέν ταῦτα, άλλ' ούδέν ήττον αγαπώμεν την έχθράν μας αδελφὴν πλέον της πατρίδος, τουτέστιν ήμῶν αυτών, πλέον της ιδίας ήμῶν φιλοτιμίας, πλέον της ύπάρξεως του Έλληνισμού, πλέον και του ίερωτέρου των νεωτέρων ήμῶν Έλλήνων κειμηλίου, της πσέπης; Τάχατε ή αδελφή μας θα μάς σεβασθῆ δια ταῦτα, ή θα μάς περιφρονήση; Να μά; αγαπήση, ουδέμια έλπίς, διότι δεν αγαπή τις εκείνους τους όποίους θέλει και αγωνίζεται να ληστεύση ή να εξοντώση. Avant tout, pas trop de zèle, ή αδελφέ Ρωμηέ!

Αναγνώστης του "Μή Χάνεσαι,"

ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΡΑΒΔΟΙ

Η Διεύθυνσις της Εταιρείας των Ίπποσιδηροδρομών δεν πρέπει να φαντασθῆ ότι πνεύμα ιδιαιζούσης φιλίας προς τους άμαζηλάτας ώθει ήμᾶς, όπως συχνά επανερχώμεθα εις ουσιώδεις έλλείψεις ή άτοπια, τά ίποια επιφέρει ή κανονική ή μάλλον ή άκανόνιστος λειτουργία των σιδηρών αυτής γραμμών. Η Εταιρεία των Ίπποσιδηροδρομών, αφού άπασ ένεκλιματίσθη έν τῷ πρωτευούση μας, ως ύπόκειται έν περιπτώσει διαφορών εις τά έγχώρια δικαστήρια, επίσης εις

νωτέρω σά: έγραψα, έπελθούσαν στενοχωρίαν, φυσικώς ήκολούθησαν ή τών ένοικίων καταπληκτική υπερτίμησις: ήθεν οί άγαθοί ιδιοκτήται σκεπτόμενοι ως σωστοί κολλησθίσταί διήρσαν τά έργαστήριά των εις δύο και ιδού άμέσως έδωπλασίασαν τά είσοδήματά των ουδόλως δε έμειλαν ούτε μέλει αυτοίς περί του άναγκαιοτάτου άερισμού, του τόσον χρησίμου εις την τέχνην ταύτην, πρό πάντων κατά τό θέρος πρός καθαρισμόν των εκ του ιδρώτος, του πυρός και της μεγάλης συμπυκνώσεως προαρχόμενων αναθυμιάσεων. Ήδη τά μαγαζεία μετρούνται επί των δακτύλων, έννοώ τά υπό ένοικίωσιν εύρισκόμενα διαθέσιμα, άπαιτητά άπειροι, ήθεν ρυττασθήτε την ροθεράν έντευθεν υπερτίμησιν και την πόζαν των άγερώχων ιδιοκτητών. Τί δε γίνεται; Ο Α. π. γ. όστις πρό δεκαετίας είχεν έν μαγαζείον και έλάμβανε 30 δρ. κατά μήνα, τώρα έχει δύο και λαμβάνει πόσα νομίζετε; 200 στρογγύλιας, κερδοσκοπών επί των άνευλαβώς δεσμευομένων υπό τής κουράτης των τότε κυβερνητών.

Υπό τήν έποψιν του καλλωπισμού δεν χρειάζεται μέγας ρυθίς ούτε διορατικότητα, έκτακτος όποις έννόση τις ότι θέλει μεταβλήθ ή καταδικασμένη αυτή εδος εις ώραιον και πολυτέχνηστον, καθότι είναι ή κυριωτέρα άρτηρία τής πόλεως και του σιδηροδρομικού σταθμού. Και ότε καταδικάσθη, ήτον έρχμος Σχάρα εκεί κάτω, και έφοβείτο την νύκτα να υπάγης μόνο: έως εκεί, αλλά τώρα; τό πάν βλέπετε μεταβλήθη και αυτή έγένετο τό κέντρον τής μεγαλουθείσης πόλεως; Μόνον ή κουταμάρα των έκάστοτε κυβερνητών δεν μεταβλήθη, διότι βλέπετε και μετά την όριστικήν θεμελίωσιν του σταθμού του σιδηροδρομού κρατούν πρό των βλεμμάτων των έρχομένων περιγητών, ήμεδαπών και ξένων ως μνημείον τής άριστακαλίας των τά κατάμαυρα βροίλια τοι χωλού θεού, μετά φλογών, σπινθήρων, μουντζούρας και μουντζουρωμένων. Όστις τύχη ν' άποπλανηθ ήλει κατά λάθος ή εζ άκραισέως κάμνει μεταβολήν και φεύγει.

Είδον άβροσάρικους δεσποινίδας ή δεσποίνας σπευδούσας όπως λουθώσιν, έν καιρώ θέρου, εις τά Φαληρικά κύματα και έν τή σπουδή και τή ρύμη τής γυναικείας λίμης, εύρωθείσας έν μέσφ άπέριον Βεζουβίων και έν μεγάλη άμυχανία φευγούσας τροχάδην όπως μη δεχθώσι τά ήκιστα κολλακωτικά φιλήματα των ίπαντοτρόπως διαπαυρομένων αυθαδών σπινθήρων, τούς όποιους ούτε ριπιδιά ούτε άμβρέλλα δύνανται να έμποδίσωσι.

Προσθέτατε τώρα εις ταύτα την καθημερινήν πανικόν των περίξ γειτόνων τής από στιγμής εις στιγμήν έγκυμονουμένην πυρκαϊάς τήν υποτίμησιν των πλησίον οικοδομών αιτινες καθήτησαν άκατοίχηται ως εκ του κρότου και του κτύπου των καιομένων γαιωνθράκων, όστις ως σύννεφον καταπνίζει διας τάς περίξ οικοδομάς τάς οποίας κατοικοών άκουσίως οί ίδιοι ιδιοκτήται. Εάν ένοικίωσιν τήν οίκίαν σου καμμίαν εορτήν και πληρωθής τό ένοίκιον του μηνός, έχει καλώς είδεμή τήν προίαν τής έπομένης καθημερινής όταν έξυπνήση άκων ο νέος ένοικιαστής από τούς βρόντους και φλωμωθ ή από άρθρονον καπνόν, φεύγει αυθόρην, παρασάγγας είκοσι. Μου έλεγες μίαν πρώην άξιωματικός ούτω γελασθείς, και μείνας όλίγας ώρας εις τινα κατά την οδόν μας οίκίαν, ενομίζω άδελφέ μου ότι εύρίσκειται και ταξιδεύω με άτμόπλοιον στόν "Αθήνα". Αλλά μήπως ταύτα μόνον είναι; ύπάρχουν και άλλα παρεπόμενα. Η Τράπεζα, οί κεφαλιούχοι, οί χρηματισται, δεν τά δέχονται εις υποθήκην, εάν λάβής ανάγκην χρημάτων, ούτε και εις τό δέκατον τής αξίως των καθότι υποκείται φυσικώς εις πιθανήν πυρκαϊάν

και άναγκάζεται να εύρής κανένα τοκογλύρον να σε βυζάνη ως τό κάκαλο και σύ να συναίξης άέρα κοπανισμένον.

Πρός ύμäs ιδίως κ. Λομβάρδε γράφω τά εξής ως συμπεράσματα. Έν έποχή καθ' ήν διά παντοίων μέσων εις όλας τάς φιλελευθέρους χώρας έπιδιώκεται ή έμφύχωση τής βιομηχανίας και ή χειραφέτησις των έργατών έν έποχή καθ' ήν ή δημοκρατική Γαλλία διανοείται να κέρση οίκίως τάς όποιάς να ένοικιάζ ή εις εύτελεις τιμάς όπως άνακουρίση τήν έργατικήν τάξιν διατί σεις άφίνετε άπροστάτευτον νεαράν άναγεννωμένην βιομηχανίαν φέρουσιν επί των ώμων της άγοργύστως και θαρραλέως τον ροθερόν συναγωνισμόν τής γηραιάς άύσεως; Διατί έπιτρέπεται, ως άνωτέρω εξέθηκα, άριστον συναγωνισμόν ιδιοκτητών και έργατών;

Τό ζήτημα τουτο δύνασθε εύκόλως να λύσητε και ιδού πώς κατά την ταπεινήν μου γνώμην. Ύπάρχουν γαίται έννοιαι και πλείσταί άς εκλεχθή όποιοδήποτε μέρος μακράν τής πόλεως εις θέσιν εύερον, άς χαραχθών δρόμοι πλατείε και οικόπεδα εύρέα όπως έκαστος οικοδομήση κατοικίαν και έργαστήριον. Τά γήπεδα πληρωτέα εις δεκαετίαν, και άς διατηρήθ ήκολούως γενική έξοδος των σιδηρουργείων εκεί. Μετ' ου πολυ θα έδητε πόλιν βιομηχανικήν άναρρομένην όπου πρό όλίγου οί βάρταχοι εκόάζον, τούς δε έργάτας άπιθαλλόντας τήν πελιόδην όψιν των και άναλαμβάνοντας τήν άλγεθή χροιάν του προσώπου των, άμα δε μεταβάλλομενους και εις ιδιοκτήταις και άναπνέοντας έλευθέρως μακράν των τυραννίσκων των ένοικιαστών.

Ίδου και άλλη λύσις αν ή πρώτη δεν εγκριθ ή:

Ύπάρχουν γαιωνκτήμονες, ούτινες προσπαθούν δια συνοικισμών να δώσουν πρώρον υπερτίμησιν εις τούς άπεράντους άγρούς των. Συνοικίζουσι Φάληρα παλαιά και νέα, όνειρεύονται συνοικισμούς Δαφνίων, Σεπολίων, Πεντέλης κλπ. Με αυτούς ή κυβερνήτις δύναται εύκολώτατά να συμβλήθ ή, υποχρεώνουσα ήμας να συνοικισθώμεν εκεί, αυτοί δε ν' αναλάβουν τάς οικοδομάς του συνοικισμού, πληρωθησόμενοι έντός δεκαετίας εις τήν πραγματικήν αξίαν των, άλληλεγγύως παρ' όλων και τή έγγυήσιν τής κυβερνήσεως δι' ασφάλειάν των. Ο επιχειρηματίας, όστις θα αναλάβ ή τοιούτο τι, θα ώφελήθ ή κατάπιν άφρεύτως από τούς άκολούθησοντάς μας φυσικώς διαφόρους έπαγγελεματίας και επήλυδας άλλους. Ταύτα δια σήμερον.

Ηφαίστος.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΝΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάνα, 22 Ιουλίου.

"Ημην εκ των πολλών εκείνων, οίτινες έκόντες άκόντες εκλείσθησαν έν Μανπούρα, ίνα πρός κοινήν σωτηρίαν άπολεσθώσιν" δυσανασχέτων δε και άποκαρτερόν διηρχόμεν τάς ώρας, άκρωμένους του "Αλλάξ, Αλλάξ, περιμένον την ώραν μου" οίαι στιγμαί άποκαρτερώσεως! "Αρθείσις τής στρατιωτικής ζώνης, αν μη πρός σωτηρίαν μου, αλλά διά να δοκιμάσω ότι είμαι έλεύθερος, ότι δύναμαι άκωλύτως να μεταβαίνω από τόπου εις τόπον, ειπον κατ' έμαυτόν, άς κάμωμεν έν μικρόν ταξίδιον, να δοκιμάσωμεν ότι πράγματι είμεθα έλεύθεροι, ότι δύναμεθα άμπαξέσως να ταξιδεύωμεν όπως θέλωμεν και όταν θέλωμεν.

Ανάλαβον άντι δρομολογίου σιδηροδρομικού δεσμίδα έφημερίδων και τρέξας εις τήν μερίδα των τεθνεώτων, εδρον

την Τάταν ύπολειπομένην έν ταύτη και ειπον κατά νούν, άς μεταβώ και μετέβην τριταίος ήδη.

Αππλλαγμένος νύν του δεινού και φοικαλέου φόβου τής στρατιωτικής ζώνης, διότι ή χολέρα τά έκαμε παντού θάλασσα, πέμπω υμίν τάδε άφορώτα εις τά υγιεινά μέτρα των έντοπίων.

Και αι εκκλησιαστικά άργαί και αι διοικητικά, δεικνύουσι φιλόνηρον και δραστήριαν ένεργείαν, αλλά ψε! επί τά δυνατά, δηλ. τά έπουσιώδη.

Η παροιμία του Γέρο-Κολοκατρώνη διά τον έν τφ πρέατι όνον άληθείην έν πασιν.

Και καρπούς άώρους και φοισίγας και ζειδάθη δημοσία έμποδίζουσι, να πωλώνται, και τάς έδους κατά τό ένόν δροσίζουσι και άγγρα έκασαν, αλλά ταύτα εινε μικρά τινα και ίπουσιώδη.

Τό νεκροταφείον π. γ. των Ίθαγενών κείται έν αυτή τή πόλει και περιλαμβάνει χώρον στενόν οί νεκροί θάπτονται και διά τον άκρον των νεκροπαπτών και διά την άκηδείαν των άρμόδιων κατ' επιφάνειαν, άνευ άσθέντου, ή άλλου τινός άπολυμαντικού ή κηδείας γίνονται ως πρότερον, άνδρες και γυναίκες, ως έχει έκαστος κοινωνικής τάξεως, συνοδεύουσι τούς νεκρούς, διαμένουσιν έν ταίς αύταις οίκίαις, φορούσι τά ένδύματα των τεθνεώτων, κατακλίνονται επί των αυτών στρωμνών, πωλώσου τήν έπιούσαν ό τι καλόν ένδυμα έχει ο άποθανών και έμπαίζουσιν έν των ήμετέρων τούς τάναντια φρονούντας.

Οί νεκροφόροι εινε εις άμεσον επικοινωνίαν μετά των ζωντων και υγιών. Εγώ δε αύτός είδον υγείς αυτους έναρπθέντας τήν νεκροκραθάτον έν μέση τή άγορά, δίκην κοινού κιωτιού, αναπαυθέντας όλίγον επί των καθισμάτων των καφεναίων, δουλήσαντας, γελάσαντας διά τήν ματαιότητα του κόσμου, και άπελθόντας οί περι αυτούς άγοραίοι, άμέριμνοι διά τό θέμα εγγέλων, βλέποντες τούς μικρούς παιδας προσπαθόντας να εισπδήσωσι έν τφ νεκροκραθάτω και ανεκάρχαζον επί τή επιτύχη τουτο ήθε ήμυθαβίε και έν έκαστη συνοικία, ένθα παρά τάς ώρας των καταλυμάτων των οί νεκροφόροι έναποθέτουσι τάς νεκροκραθάτους οί παιδες παίζουσι, οί γονείς γελῶσι, και ο θάνατος επιλεγόντες εινε του Θεού.

Τό νεκροταφείον, επειδή έκάστοτε άπδειχθη και έστία και καρτέρι πάσης νόσου και μαλακίας, χρησιμοποιεί γαρ ένίοτε και ως τόπος έρωτικών συνεντεύξεων τρυγάνων ζεταιρισθείσων, άπεράσαιαν να άπομακρύνωσι τās πόλεως, άλλ' ο Σείχης τής πόλεως και οί ύπ' αυτόν δερόβισαι διεμαρτυρήθησαν και έμεινε και θα μείνη έν τή αυτή θέσει.

Συνέβη δε ήθογραφικώτατόν τι έν τούτφ. Μεταξύ αυτου των σφάγειων, των βυρσοδεψείων, παρά τούς ναούς τής Αφροδίτης, ύπάρχει βάλτος μικρός μέν τήν έκτασιν, μέγιστος δε τήν μίανσιν. Τουτον άπεράσαιαν να γερώσωσι και με τήν όλιγόστιγμον προθυμία, ή ιδιάζει βαρβάρους λαούς, ήρμισαν, δό: του και δός του να τήν πληρωσι χόματος: άλλ' ως ή Αίγυπτον να ήνε Πάρος τις ή Σίρνος, σπανίζουσα χόματος, έτρεξαν εις τό παρακειμενον νεκροταφείον και πάρε αν θα πάρες χόμα, έκαμαν τούς μέν νεκρούς με έλαφρότερον σκέπασμα, τούς δε ζώντας με περισσότερο μίασμα: διότι ή άποξήρανσις άνεσάλλη. Παρά τήν γέφυραν ύπάρχουσι δύο σταθμοί, ο μέν τελωνειακός, ο δε ζυτονομικός: ε πρώτος έτελώνιζεν άκριβώς και άμειλίχως τά άγγυρία, ο δευτερος υγιεινώς και άστυνομικώς τά έρριπτεν εις τόν ποταμόν, επικροτούν-

των των Φελλάχων και συλλεγόντων αυτα διωρειάν οίκίας τινάς ήθέστωσαν οί πτωχοί, λόγω ότι θα έλθη ή αυθεντία (ο βασιλεύς), αλλά τά έσωθεν!; άλλά τά υπερθεν!; βέβαια οί άναγνώσται του "Μή Χάνεσαι", άνδρες Έλληνες όντες, εινε καθαίοι και σκαίος τις θα ένομιζόμεν, αν ύπέθετον ότι έννόουν τά έπιφρονηματικά μου: έξηγώ λοιπόν αυτοίς, ότι καλώς φελλαχικαί έσωθεν μέν εινε σκουπιδαριό, υπερθεν δε όρνιθών, κοπρών και αίγρών: ει δε τις τούτων είδη είκόνα φελλαχικής οίκίας, μη νμίση σινικά άγγεία ή πινακothκας τάς πίτας, άς βλέπει έξωθεν, άλλά και άς με συγχωρήσωσιν, εινε κόπρος βουβάλων και όνων και βοών, άς σχηματίζουσιν ως πίτας, κολλῶσιν έξωθεν και έξωθεν και υπερθεν και πωλώσου ζήρας άντι ζύλων, ά εινε σπάνια ένταύθα.

Μετά τά βράκυσσα ταύτα, ή φελλάχοι παρέθεσαν τοίς άναγνώσταις του "Μή Χάνεσαι", έπίτρεψόν μοι να άναγράψω και κομικά τινα.

"Αμα τό 'Αλλάξ 'Αλλάξ άμμοι έν όδφ άκουσθή, ένθυμίζει έκάστφ των ήμετέρων τό άντιχολεριακόν του φυαλίδιον και δίκην ταμβακοθήκης τό εξάγει, τό μυρίζει, κάμνει διαφόρους μορφασμούς και εβρίσκει παρηγορίαν έν τή πικρά και εξεία όσμή ύπάρχουσι τινές τούτων έχοντες ύπερ τά πέnte φιαλίδια, άβροφρονέστεροι δε των άλλων προσφέρουσιν τάς μυρισίας των πρός τούς φίλους, ή άπορῶντας, δίκην πρέξας.

Ο χαιρετισμός από πολλών τινων έχάθη, σιγαλά σιγαλά δε προσέρχονται και σοί έκμυστηρεύονται, φασούμενοι τό κακό μάτι, ότι από έβδομάδας εις είμέριαν: ούή! Ισοιτο και χαρούμενοι εισέρχονται.

Αλλ' οί πολλοί ούτοι εινε ίσως και συγχωρητέοι: άλλ' οίς μομφής αξίοι εινε ίατροί τινες και φαρμακοποιοί και ούτοι Έλληνες άνδρες, δηλ. εκ των έθνους του μεγάλου: οίτινες πρώτοι ήγοντο άπίοντες, πριν ή άκόμη και ύποψία περί χολέρας ύπάρξει.

Μοι διηγούνται περί ενός, ότι προσκλήθειε να είδη άσθενή, άνέκραξεν, εινε περιτόν, προσεβλήθη ο δυστυχής: ιδού τά άντιχολεριακά κάμφορα και κονιακ, τρέξε, τρέξε τον, και έπρεξεν ο συγγενής του παθόντος να τρέψη τήν κοιλίαν του προσβληθέντος και βλέπει και άναγνωρίζει ο ιδιώτης εκείνος, ότι ο συγγενής του ήτο προσβεβλημένος, άλλ' υπό βέλους τής Αφροδίτης, κατά τον τρόπον των νεώτερον, δι' ου πρό όλίγων αιώνων ήρχισε να προσάλλη τούς σπαδούς αυτης ή Αφροδίτη ή γαλλική. Και έν τούτοις ένθ ήμεις οί Εύρωπαίοι, οί έξουγενισμένοι τρέμομεν, οί Φελλάχοι άτειρίζουσι πρός τήν νόσον μετά στωϊκής άπαθείας, ως περι κοινού τινος και άναξίου λόγου.

Προγθε: έν κόμη τινι άπέθανεν "Αγιος τις φελλάχος και άπαντες οί χωρικοί έσπευσαν και επαν δίκην άγιασμού τό προς πύσιν του νεκρού ύδωρ, και κατακοιμάτασαν τά σάβανα αυτου προς κατασκευήν φυλακτου. Και νομίζετε τάχα ότι οί χωρικοί εινε μόνου; άπαντες εινε ταιούτοι. Γενικός τις διοικητής έχει άνά χειρας Αγαθάγγελόν τινα άραβικόν και τό εύρε γραμμίμενον ότι και ή χολέρα και οί "Αγγλοι θα επισκήψωσιν επί τήν Αίγυπτον, αλλά θα φύγωσι με τον καιρόν: έως όμως να φύγωσι, μη πιστεύετε εις τά υγινομικά μέτρα τής Αίγυπτιακής κυβερνήσεως, διότι εκτός του Καίρου και τής Αλέξανδρείας, ένθα κάτι ήμπορεί να ήνη, άπασα ή λοιπή Αίγυπτος εινε έστία και καρτέρι τής χολέρας, ήτις εύτυχώς δεν έχει κακοθήη χαρακτήρα και φαίνεται ότι προσεχώς θα εκλείψη, έν τούτοις όμως δι' αυτης οί "Αγγλοι έκέρδισαν και νέον τι, δηλ. τον εξ "Αγγλων καταρτισμόν του υγινομικού Ιατροσυνηδρίου, υπερ ίσα δύναται πρός τό να δώσ ή κ. Τρι-

κούρης τὸ πρωθυπουργεῖόν του πρὸς ξένας καὶ ἰδιοτελεῖς χεῖρας.

Ἴδού καὶ ἐν ἄκρον ἄκρον τοῦ Φελλαχισμοῦ.

Χθὲς περὶ τὴν δειλὴν προσεβλήθη τῶν ἡμετέρων τις οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐσπευσαν πρὸς εὑρεσιν αὐτοῦ, μαθόντες ὅτι τὸν παρέλαβον οἱ νοσοκόμοι τῆς πόλεως ὁ εἰς ἰατρὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ νοσοκομείου λέγει δὲν εἶδα, ὁ ἄλλος δὲν μοι τὸν ἔφεραν, ὁ τρίτος ὅτι ἀπέθανε, διότι ἔχομεν τρεῖς ἰατροὺς τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐπὶ τέλους ἡ προξενικὴ ἀρχὴ γυρεύει τὸν ἀσθενῆ ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας καὶ ὁ εἰς ἰατρὸς ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τὸν ἄλλον, ἕως οὗ θεὸς τις ἐκ μηχανῆς λύσῃ τὴν ἀπορίαν ἕως ὅμως νὰ γίνῃ τοῦτο, ὁ ἀσθενὴς αὐτὸς ἀνέλαβε τὴν φροντίδα ἐμφανισθεὶς σώως καὶ ὑγιής, διότι μεθύσας καὶ ἐμέσσειν ἐνομισθῆ ὡς χολερόβλητος, ἐνῶ δὲ τὸν ἀπεκόμιζον οἱ νοσοκόμοι, τὸ ἔκοψε λάσπη ξεμεθύσας ἀπὸ τὸν φόβον του.

Καὶ ἔπειτα δὲ λέγετε τὸ ρωμαϊκόν, ἀμὴ εἶνε καὶ ἄλλα ἔθνη ὑπερτερροῦντα τὸ ἡμέτερον ἐν ἀβελτηρία, κ' ἔννοια σας.

I. Καμπάνης.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκείθεν :

Ἡ ληστεία ἀκόμη μαίνεται τὰ περὶ τὴν Σμύρνην μέρη. Αἱ λαμπρότεραι τοποθεσίαι, αἱ θελκτικώτεραι ἐξοχαί μας, τὰ ὀλοπράσινα βουνά μας, καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ παρὰ τὸν Μέλητα ἀνόσπαρτοι παροχθιαὶ φέρουσι πρόσφατα καὶ ἀποτυπωμένα τὰ ἴχνη τῶν βημάτων τοῦ περιπλανωμένου Ζεῖθέκου. Καὶ κατὰ τὴν γλυκεῖαν αὐτὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ καὶ τῶν σταφυλῶν νὰ φαντάζεται κανεὶς ὅλας ἐκείνας τὰς καταπρασίους καὶ χνοώδεις ἐκτάσεις τῶν ἀμπελωνῶν καὶ ἐλαιῶν ἐκεῖνα τὰ κατὰσκια καὶ πυκνὰ δάση, ὅπου ἡ ἀηδὼν διαχέει τὸ ἄσμα τῆς, καὶ ἡ λεπτὴ λιγαριὰ σκορπίζει τὴν ἐλαφρὰν εὐωδίαν τῆς καὶ ὅλας ἐκείνας τὰς μικρὰς εορτὰς τῶν ἐργατῶν, περὶ τὸ ἔσπερας, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σελήνης ἢ τῶν πυρῶν, τὰ συμπαθῆ ἄσματά των, τὰς ἀπλοῦκας διαλέξεις των, καὶ τοὺς ἀφελεῖς των χοροὺς, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα, νὰ μὴ δύναται νὰ φέρῃ ἐκεῖ τὰ βήματά του, νὰ κηλήσῃ τὸ εὖς του, νὰ εὐφράνῃ τὸ βλέμμα του, καὶ νὰ ζωογονήσῃ τὰ στήθη, τὴν ὑγείαν του, εἶνε στέρησις, βάσανος, τυραννία, τὴν ὁποῖαν μόνον οἱ εἰθισμένοι πλέον κάτοικοι τῶν μερῶν μας δύναται νὰ ὑποφέρωσι. Ἐν βῆμα δὲν γίνεταί ἐξω τῆς πόλεως ἄνευ φόβου, ἄνευ προφυλάξεως. Προχθὲς ἀκόμη εἰς ἀπόστασιν τετάρτου μόλις ἀπὸ τῆς γεφύρας συνελήφθησαν ἐπὶ διαβητικῆς καὶ γνωστῆς ὁδοῦ δύο νεοί. Καὶ ὤφειλον νὰ μένωσι νήστες σχεδὸν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, νὰ διέλθωσι βάτους, χαράδρας καὶ βουνὰ πεζοποροῦντες, καὶ νὰ καταβάλωσι τέλος ἄδρῶν ποσόν, διὰ νὰ κατορθώσωσι μετὰ κόπου τὴν ἀπελευθέρωσίν των.

Τοιαύτη ἡ περὶ τὴν Σμύρνην κατάστασις προσεχῶς θὰ σὰς εἴπω πλειότερα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν 3ην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ σκοπὸς εὔρεν ἄνοικτὸν τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καπνοπωλεῖον τοῦ Δημ. Πανατζίδη, ὃν εὐθὺς εἰδοποίησε καὶ τὸ ἐσφάλισε.

— Χθὲς τὴν ἔσπεραν ὁ Διονύσιος Τομαζέλης, κρεωπόλης

ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ ΣΤ' τμήματος ὅτι προχθὲς τὴν νύκτα κοιμώμενος ἐν καταστάσει μέθης ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα καφενεῖω τοῦ Χαρ. Φουλάκη ἀπὸ τῆς 12 ὥρας τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἀφυπνισθεὶς τὴν 4 πρῶτην ὥραν, δὲν εὔρε τὰς ἐν τῷ θυλακίῳ του εὑρισκομένας 900 δραχμὰς εἰς χαρτονομίσματα, παρέλειπε δὲ νὰ εἰδοποιήσῃ εὐθὺς τὸ οἰκεῖον ΣΤ' τμήμα διευθυνθεὶς εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀποτανθεὶς εἰς τὸν ἐκεῖσε ὑπαστυνόμον πρὸς σύλληψιν ὑπόπτου τινὸς ὁ ὑπαστυνόμος Πειραιῶς συνέλαβε τὸν ὑποπτον καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὑπὸ συνοδείαν ἐνταῦθα πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ ΣΤ' τμήματος, ὅστις συνέλαβε καὶ τρεῖς εἰσέτι ἑτέρους ὡς ὑπόπτους καὶ ἐνεργεῖ τὴν δέουσαν ἀνάκρισιν.

— Συνελήφθησαν τὴν 3 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀγροφυλάκων δύο καρραγωγεῖς ρίπτοντες τὰς διὰ βαρελίων μεταφερομένας παρ' αὐτῶν ἀκαθαρσίας εἰς ἀπηγορευμένας θέσεις ἤτοι παρὰ τὰ παλαιὰ λουτρά Δαμασκηνῶν.

Ἰπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ α' τμήματος καὶ τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Σπηλιοπούλου ἐξηφανίσθησαν σήμερον 10 ὀκάδες σταφυλῶν ἀώρων τοῦ Ἡρακλ. Καλογιάννη.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιος, 15 Αὐγούστου. Οὐδεμία ἀγγέλλεται νέα στάσις ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἀλεξάνδρεια, 14 αὐγούστου. Χθὲς, ἀπεβίωσαν ἐκ χολέρας 44 μὲν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, 6 δὲ ἐν Καίρῳ.

Παρίσιος, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 422. Γαλλικὴ ράντα (rente) 109,15. Τουρκικὸν δάνειον 10,82. Ἡνωποιημένον αἴγυπτ. 364. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,34.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΛΕΛΕΦΑΤΟΥ

τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου «ἡ Ἐλπίς».

δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῶν πεζοδρομίων τῶν τριῶν ὁδῶν τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἡ πλακόστρωσις τῆς προσόψεως αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 92 διακηρύξεως, εὑρισκομένης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐργολάβοι, ὅπως μειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 7 τρ. μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, κηρυσσομένης τῆς δημοπρασίας ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἔσεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Νοσοκομείου).

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ ἘΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἄτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς ἑκατὸν ἀντίτυπα τιμῶνται φρ. δύο.

Φιλοκάλωσ τετυπωμένα ὅσο παίρνει